

{ אז נדברו }

פרשת ראה תשפ"ו | גליון מקוצר ומשוחזר..

להצטרפות לרשימת

התפוצה בכייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את העלון
בפקס:
מערכת אוצר הגליונות:
02-3132641
קוד עלון: 1233

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

הנוער שלנו נותר שמור לא מעצמו!!! זה לא קורה לבד!!!

בין הזמנים זו ההזדמנות לדבר על כל אותם מלאכים שדואגים לבני הנוער... אלו שמקדישים לילות כימים בשביל להיות אוזן קשבת לצעירים... ללוות אותם בישיבה... לעקוב אחריהם... ובמידת הצורך להיות זה שמקבל את אותו צעיר שנפלט מהמסגרת או ברח מהישיבה בטרקט דלת... להיות זה שדואג לו למסגרת חילופית וללוות אותו בימים הקשים האלו... וכידוע: בתקופות רגישות כאלו ההורים מוצאים את עצמם עומדים מהצד... כי הצעיר לא פנוי להקשיב... ובפרט שההורים בסיטואציות שכאלו מוצפים רגשית (מכל הסיבות שבעולם) והם לא מסוגלים לפעול בקור רוח ובאופן ענייני... וכאן צריך מישור מהשטח עם המון המון סבלנות ונכונות (לא איש מקצוע שמקבל לפי שעות) וכיום יש בכל קהילה מלאך אחד כזה או שנים...

אז קוראים לזה בכל מיני שמות... אם זה 'איגוד בני הישיבות' או 'משכני וכדו'...

דא עקא שלמרה הכאב והאבסורד שמתו לב שהרבה מאלו שלקחו על עצמם את המושכות האלו... להיות אוזן קשבת לבחורים וללוות אותם באופן פרטני... בשלב מסוים הם מרימים ידיים ונאלצים לעזוב את השליחות הזו מחוסר הערכה ושיתוף פעולה מצד הציבור שזה כמובן משליך באופן ישיר על חוסר תקציב מינימלי שזה תמיד הכר ששובר את גב הגמל...

ולמה זה קורה דווקא כאן?? מסיבה פשוטה מאוד:

כי מטבע הדברים אין לנו טיפת הערכה למישהו שמלווה את הצעירים שלנו... ולמה??

כי התפקיד שלו זה ש... ש... שלא יקרה כלום!!! ההצלחה שלו היא שאותם ילדים מכיתה ח' שעלו לישיבה קטנה ש... ש... שימשיכו להישאר שם!! וזהו!! שלא נראה אותם מתגלגלים ברחובות ואם הוא באמת עשה את עבודתו נאמנה והוא הצליח שכל בחור נשאר במסגרת ולא!!! לא הגיע לרחוב... אז מה ההצלחה שלו?? שאין!!! אין כלום!!! שהכל ממשיך הלאה...

אז זהו!! שבשורה תחתונה התחושה היא שהבן אדם לא עשה כלום... כי בינינו... מה הוא עשה?? היו פה ילדים שעלו מחידר לישיבה קטנה וזהו... הכל טוב... שום דבר לא קרה... הכל ממשיך הלאה כרגיל... ולך תסביר לאנשים שה'לא קרה כלום' הזה הוא ממש ממש לא מובן מאלי... כי אם כן היה קורה משהו... כולנו היינו סופגים את זה בפנים... אם אותו אחד לא היה פה... היו מסתובבים לנו פה בשכונה גדודים שלימים של צעירים... נערי ברזלים... ואז כולנו היינו זועקים גיוואלד... למה לא מטפלים בהם?? ואז!!!! כשהיינו מבינים את זה... או אז היינו מבינים טוב מאוד בשביל מה צריך מישור כזה שיהיה פה ברגע אחד שלפני ולא בכיבי שרפות... אז מה עושים...?? איך גורמים לציבור להבין כמה חשובה השליחות של אותו אחד שמלווה את הצעירים בשביל שימשיך להיות 'לא קורה כלום'??

לאחרונה הייתה לי הפתעה מאוד גדולה... שמעתי על אחד מהמרכזים החרדיים בארץ שהטיפול המונע בצעירים שם הוא הכי טוב בארץ... יש שם מודעות גדולה לעניין וזה ניכר באחוזי נשירה... וזה היה בשבילי הפתעה... כי אני מכיר את המקום הזה לפני עשרים שנה ובשעתו הייתה סטיגמה בדיק הפוכה!! תמיד דיברו על הישוב הזה שהוא מפוצץ בפרחחים ופושעים... אני זוכר שהיה אזור שקראו לו המוקאטא... השבנניקים שם היו נראים כמו גדודי אלקסאס... והיה מקום אחר שקראנו לו הכנסא... והיה תחרות פשיעה ביניהם מי יותר... ואני זוכר שדיברו שזה הישוב הראשון שפתחו בו תחנת משטרה עוד לפני הבנק מרוב שהנוער היה מורכב ובעייתי... והנה... חלפו להם עשרים שנה ואני מקבל אינפורמציה הפוכה במאה שמונים מעלות... בררתי קצת וכצפוי מה מתברר??

שאדרבה!!!! חדא מתרצת לחברתא!!! אותה קהילה חרדית כ"כ נכוונה ברוחחים... נותרה כ"כ מצולקת מהניסיון המר עם הנוער שלא טופל בזמן... עד כדי כך!! שבעיריה הפנימו שהנושא הזה מוכרח להיות בראש סדר העדיפויות... הקצו לתיק הזה משאבים מכובדים מתוך הכרה שלפחות להבא!!! אם אנחנו רוצים שהנוער שלנו יהיה שמור... צריך להקצות לזה את מלא התשומת לב בעוד מועד!!! (כי מי כמונו רואים איך שזה נראה בכיבי שרפות) ועל זה נאמר: אין חכם כבעל הניסיון... מה הפלא שאחרי עשרים שנה אתה שומע שהעיר הזו רושמת לעצמה שיאים מרשימים ביותר של הדרכה והכוונה לנוער בעוד מועד...

ומעתה: הורים יקרים... אני לא צריך להגיד לכם שהנוער שלנו לא שוקט על השמרים!!! לצערנו הרב באופן טבעי תמיד יש את הקצוות של הצעירים (כמוני למשל) שמתמודדים עם כל מיני קשיים... ואם אין את הצעיר הנמרץ הזה שמממנים אותו ומגבים אותו ותומכים אותו... אז לידער לידער... באופן טבעי אמורים להופיע כך וכך אחוזים של נערי שוליים שמתגלגלים לנו בשכונה וזה עושה לכולנו רע מאוד וכמובן לא מטיב עם הילדים שלנו... וכעת יש שתי אפשרויות: או להבין עניין מוקדם ולגבות את המלאך התורן שעושה את העבודה ולתמוך בו עם כל הכח... או!!!! להירדם בשמירה ואז נצטרך להפעיל קשרים לפתוח תחנת משטרה...

אנא!!! לא להיות תמים... הנוער שלנו באופן טבעי זה סיר לחץ מבעבע... שום דבר לא קורה מעצמו!!! ואם אתה רוצה שלא יהיה פרץ ויוצאת וצווחה ברחובות... מישור צריך לדאוג שהשום דבר הזה לא יקרה... והשום דבר הזה לא יקרה מעצמו... מי שמבין את השרות האלו שיצביע ברגליו ויבא ויתמוך באברך או באיש המעש שקם מיוזמתו לתמוך בצעירים... תתן לו את מלא הגיבוי... תסייע לו... תצטרף אליו... ותעשה פעלים לממן כאלו דברים... כי סו"ס זה דברים שעולים כסף... אם אתה מבין יותר מידי טוב מה שאמרת... אז אני פה כדי לגלות לך שיש כאלו שלא מתחילים להבין את זה... אז קדימה...

ברוכים הבאים לדור ה"גם"

וגם... ו... וגם..."

אני מקבל טלפון מחבר בבין הזמנים... הההלו... אני פה בצפון. אני מחפש מסלול עסיסי... שמצד אחד הוא יהיה מסלול רטוב למטיבי לכת... אבל שיהיה גם מתאים לעגלות ולמשפחות... ו... ושיהיה גם קרוב לכביש אבל שלא יראו אותנו... שיהיה פסטורלי...

אני מחפש לטייל במקום שקט... "לא רוצה לראות חרדים מול העיניים..." (כ"ש לא חילונים) אבל שיהיה שם שטיבלאן ומקווה וטש'לונט.

אני מחפש בבין הזמנים להחליף דירה שיש בה נוף פנורמי לים... אבל שזה יהיה גם קומה ראשונה... לא רביעית...

אני רוצה שהילד שלי ילמד בחידר הכי הכי טוב... אבל "שלא יחפרו..." שלא יתערבו לי בחיים ויגידו לי מה לעשות... (איך בדיוק תרצה שהחידר יהיה טוב אם לא "יחפרו" למי שצריך לחפור...)

אני רוצה לגור במרכז הארץ... במקומות המבוקשים ביותר. איפה שכולם רוצים לגור... אבל שיהיו מחירים זולים כמו בפריפריה...

אני מחפש את הפרופסור הכי גדול... אבל שיהיה פנוי... שאף אחד לא יחכה אצלו בתור...

אני משתוקק להשכים כל יום לסליחות... אבל שלא יהיה מוקדם מידי... ושלא אצטרך לצאת בבית... משהו כזה אחרי צהרים...

אני רוצה לצמוח גדול בתורה ותלמיד חכם מובהק... אבל שזה לא יהיה כ"כ קשה... שזה ילך בקלות...

אני רוצה לעשות חתונה מפוארת שכולם יעשו פשששש... אבל שלא יהיה עין הרע... שכככולם יפרגנו...

אני רוצה חתן פגז. משיבה הכי חשובה ונוצצת. אבל שלא יהיה חלילה בעל גאווה. אני רוצה חתן שפיץ אבל שלא יהיה דוקר!

בקיצור: ברוכים הבאים לדור ה-גם וגם!!! לא מוכנים לוותר על שום דבר!!! רוצים לרקוד על כל העולמות ביחד...

שאיפתה של בת סמינר: אני רוצה בחור בן עליה שכל השאיפות שלו זה רק רוחניות... אבל שידע לעשות חיים ולצאת לחו"ל... שיהיה בן עליה אמיתי!! שהראש שלו יהיה מונח רק בלימוד אבל ראש פתוח.../שיבין במותגים... ושילך איתי לקניות ב... במקומות ה"מקובלים..."

אני רוצה בית שמור על טהרת הקודש... אבל שיהיה לי גם אפשרות גלישה באינטרנט חסום... שיהיה לי שם את כל מה שאני צריך... אבל שחלילה לא יקפוץ לי שם שום תוכן לא ראוי...

מה שבטוח: ברוכים הבאים לדור הגם וגם!!! כן... אנחנו צריכים להפנים שאנחנו נמצאים עמוק בתוך תפיסת עולם של הגם וגם!!!! אנחנו מתעקשים בקנאות לקבל את ההכי טוב והכי מושלם... אבל אנחנו לא מוכנים לוותר בשביל זה על כלום!!! אנחנו לא ערוכים לוותר על משהו אחד בשביל להרויח את הדבר השני... התרגלנו שבכל דבר ובכל נושא אפשר גם וגם...

עכשיו: סתם ככה: במאמר המוסגר: מאיפה זה באמת נובע??? מאיפה מגיעות העיניים הגדולות האלו שרוצות הכל בכל מכל?? פשוט מאוד: זה נובע כתוצאה מהאפשרויות הבלתי מוגבלות של דור 2022 שבכל ההולך ילך שלו מאפשר את הגם וגם...

אם תשים לב: כל **שני** מכשירים שיצאו משתי פירמות שונות... הרי בהרצה הראשונה שלהם... למכשיר הראשון היה נניח את המעלה שהוא יותר מהיר... ולשני היה את המעלה השניה שהבטריה שלו יותר טובה (לצורך העניין) וכעת היית צריך לבחור בין שתי המעלות מה יותר חשוב לך... והנה לא חלפו כמה חודשים... וכצפוי יצא מכשיר שלישי... שמה הבטריה שלו??? שיש בו **גם** את זה **וגם** את זה... גם מהיר וגם בטריה...

וככה זה בכל דבר... כל שני תוספי תזונה שפעם באחד היה ברזל ובשני היה אבץ... לא ארכו הימים והגיע תוסף תזונה שלישי שיש בו גם אבץ גם ויטמין סי וגם ברזל... אם פעם היה נגן בכיס אחד ופלאפון בכיס השני... מאוד מהר הגיע מכשיר שיש בו את שניהם ביחד... ואם אפשר שיהיה גם מצלמה אז ברוך הבא... וככה אם תשים לב השוק כל הזמן דוהר קדימה בכיוון הזה... אתה מוזמן להסתכל בכככל סוגי הפרסומות ללא יוצא מן הכלל... כל וכל שבא להציע משהו חדש... הוא שם עיקר הדגש על הגם וגם!!! אצלי תשיגו גם וגם... את ההישג שפעם הייתם צריכים להשיג בשתי פעימות הרי אצלי תשיגו בפעימה אחת... דוק ותשכח בכל הפרסומות וכמובן גם בקופות הצדקה והישועות...

כן!!! כל זמן שמדובר בשפת שוק זה הכי נורמלי וטבעי... כי זו השפה של השוק!!! בשוק השפה הכי חזקה זה שאצלי אתה תקבל גם וגם... **דא עקא!!!!** שמבלי לשים לב העתקנו את השפה של השוק לתוך החיים שלנו... ואוי אוי אוי... בחיים עצמם זה לא כ"כ כ"כ עובד ככה... בחיים עצמם יש הרבה תחומים שאתה נצמד לקיר ואתה נאלץ לעמוד בפרשת דרכים ולקבל החלטה או זה--- או זה... בחיים צריך נכונות **גם לוותר!!!** ואם החלטתי שאני הולך על איקס... אני צריך לוותר על משהו אחר... ואת זה צריך להפנים... וקשה!! קששששה לנו להפנים את זה...

אם תשים לב: עיקר הקושי שלנו מול הניסיון של הטכנולוגיה זה הקושי **להשלים עם ויתור!!!** אנחנו מתקשים לעכל את העובדה שבשביל לזכות לבית נקי ושמור ובשביל לזכות לגדל דור של זרע ברך ה'... בשביל זה אני צריך נכונות והסכמה פנימית **לויותרים!!!** ובשביל זה צריך להגיע עם נשימה עמוקה הזו... דא עקא שבדרך כלל אנחנו לא כ"כ ערוכים לנשימה העמוקה הזו... ולכן כל פעם שאנחנו פוגשים ויתור בשביל הרוחניות שלנו זה בא אלינו בהפתעה גמורה... אנחנו מרגישים כמו בתאונת דרכים... אה... אני המום: מה קרה פתאום??? למה??? למה חוסמים לי??? למה עושים לי??? סליחה אדוני... מה... אתה חושב שלגדל בית שמור ונקי בדורנו זה משהו שהולך ברגל??? מה... אתה באמת חושב שלשרוד את המבול זה לא כרוך בויתורים??? מה אתה בהלם? מה... אתה **גם** רוצה להשיג את הפרופסור הכי גדול. **וגם** שהוא יהיה משועמם והוא יענה לך תוך רגע???

ה"גם וגם" **האחרון** שהיה לו מזל והלך לו... זה היה לא פחות ולא יותר **"וגם"** חרבונו זכור לטוב... "הוא היחיד שהיה לו מזל (של דגים) והוא הצליח עם ה"גם וגם וגם" שלו... אבל עם כל הכבוד לחרבונא שהוא אמנם זכור לטוב... אבל עדיין אני לא מכיר יהודי אחד שקרא לילד שלו חרבונא!!! (את השמות מרדכי ואסתר אני מכיר לאלפים... אבל חרבונא לא ידוע לי...) באמת למה??? למה אף אחד עדיין לא קרא לבן שלו חרבונא??? הרי קי"ל שגם!!! גם חרבונא זכור לטוב???

כי חרבונא היה **גם וגם!!!** הוא היה **גם** בצד של המן **וגם** בצד של מרדכי... הוא רצה לרקוד על כל החתונות... בהתחלה הוא התחנך לכבוד עשרו ורוב בניו של המן... אבל ברגע שראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך אז הוא עשה פרסה פתאומית והתחיל ללטוש עיניים על האיש יהודי מרדכי... אז נכון שבסוף חרבונא התברר כאחד השליחים הטובים... אבל למעשה... "יודעי דבר" יודעים שזה בכלל לא היה הוא... זה היה אליהו הנביא שהתחפש לחרבונא... לכן חרבונא הוא לא מודל לחיקוי לאף אחד... אדרבה "גם וגם" זה מתכון בדוק לכלום אחד גדול...

ביודעי ומכירי: יש הרבה הרבה אנשים שמסיימים בימים אלו את בין הזמנים בתחושת אכזבה אחת גדולה... ולמה??? כי הם רצו גם וגם וגם כפי שהזכרתי... ולא צריך להיות נביא בשביל לדעת שבדרך כלל הם לא קיבלו גם וגם וגם... אם הם רצו להיות ברכבילית של חיפה... אז הם נאלצו לחכות בשביל התענוג הזה שלוש וחצי שעות... ואם למחרת הם חיפשו אתר שקט ונידח שיהיה שם שקט... מתברר שזה היה מקום באמת משעמם בהחלט... (ולכן אף אחד לא הגיע לשם) ואם למחרת הם רצו ללכת למקום כן מעניין... אז הוא היה מפוצץ באנשים (מעניין למה) וכשהיה להם דרישות לקמפוס מפואר הם היו מאוכזבים מהמחיר היקר, וכשהם החליטו ללכת על מקום זול הם התאכזבו מהרמה... וזה בהחלט אכזבה עמוקה!! רציתי שגם יהיה זול... וגם יהיה נגיש... וגם יהיה מעניין... וגם יהיה שקט...

עד עכשיו שאפתי לשלימות... ופתאום אומרים לי שבשביל זה חייבים לוותר... והרי קשה לי לוותר... אז מה... אז במילים אחרות אתה רוצה להגיד לי לרדת מהשאיפות??? להפסיק לשאוף כי אני לא מוכן לוותר???

לא!!! בא נגיד שלא... אל תרד מהשאיפות... אלא **תוסיף** בשאיפות...

לדוגמא: אם אנחנו שואפים לבעל כמו רבי עקיבא!!! להוסיף עוד שאיפה אחת... אני גם שואפת להיות מסתפקת במועט כמו רחל אשת רבי עקיבא!!! כי לשאוף גם לבעל כמו ר' עקיבא ומצד שני להתעקש להיצמד לארמון של כלבא שבוע... זה לא ריאלי... זה סתם ניתוק... אי אפשר להצמיח את רבי עקיבא בלי נכונות מינימלית של הסתפקות במועט... (והייתי מוסיף בהירות גדולה שבדורנו... יתכן שמי שמייחלת להינשא למי שעתידי לצמוח רבי עקיבא... יתכן שנדרש ממנה גם לוותר ולהקריב על הברק החיצוני (ולו בתקופה הראשונה) כי מי שרוצה גם להינשא לבעל כמו ר' ע... וגם שכולם יגידו פשששש... איזה שפיץ... איזה פגז... צר לי... לזכות בבעל כמו רבי עקיבא זה זכות מידי גדולה בשביל שהיה אפשר לערב שם גם וגם!!! בדורנו בחור שיש סביבו יותר מידי הילה חיצונית... קצת קשה להאמין שעליו נאמר שהוא "צניע ומעיל"!!! מה שבטוח... קשה לומר על מי שהתחתנה איתו שזה מה שהיא ראתה אצלו... בדורנו בחור שהשווער שלו כבר בחתונה נאלץ לתת עליו חצי הוננו... קשה להאמין שאותו בחור הולך לצמוח ר' ע... אני כבר הרבה יותר נותן אימון בבחור שהתחיל את החיים ב"מרתף של תבן"... הוא הרבה יותר מזכיר לי את עקיבא ורחל... יום יבא והשווער שלי יתן לו חצי הוננו... אבל לכה"פ בהתחלה ידרש כאן "הרבה צער נצטערה עמי בתורה..." אתה מבין לבד שרחל אשת ר' ע היא היתה החריגה בכל קנה מידה... היא היתה החריגה שאבא שלה לא שילם כלום!!! והיא גם החריגה שבעלה צמח וגדל לרבי עקיבא ובסוף כלבא שבוע נתן לו מחצית מההוננו... בדורנו אם אתה מחפש להשתתף בחתונה של זוג שמקים כעת בית שיש סיכוי שביום מן הימים אתה תוכל להגיד שזכית להיות בחתונה של ר' ע ורחל... אם אתה מחפש כזה זוג... אל תחפש אותם בחתונות הפאר של הסיפור המלא ושל הפשש פשש פשש... תחפש אותם שם בצידי האולמות... בשקט ובצניעות... בחור שעמל בתורה בלי רעש וצלצולים... ואיפה שהחיצוניות לא גנבה את הבמה... שם!!! שם יש סיכוי שהולך להיבנות בית גדול גדול לה' ולתורתו!!! בית שנבנה על נכונות של התמסרות ונתינתה!!! שם מחכים ההפתעות...

אלו שרוצים גם וגם... אלו שאתה רואה אצלם גם בית של תורה וגם עוד דברים מושכי עין אחרים... אל תתלהב במיוחד... ההתלהבות מוקדמת...

חודש אלול בפתח... ואנחנו נוחתים לחודש אלול מתוך כל הסהרוריות של הנופש של בין הזמנים אב... וכאן המקום שלנו להתעשת ולקבל החלטה:

לך אמר לבי בקשו פני--- את פניך ה' אבקש!!! אני רוצה שלימות בעבודת ה'... אמנם אבא שבשמים... אני עדיין לא בשל להקריב ולוותר על החומריות שלי... אבל אנא... אני לפחות שואף לזה... אני שואף להשיל מעלי את השעיר לעזאזל... אנא... שבענו מטובך!!! תמלא אותי מטובך... תמלא אותי ברוחניות... שאני לא אצטרך לחפש את עצמי במחוזות נוספים... שאת כל העושר הפנימי שלי אמלא משבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... **שהחיינו וקיימנו ראש חודש אלול...**

גמורים שהולכים עם הרשעות שלהם עד הסוף... ואילו שמונים אחוז מכלל האוכלוסיה זה הגם וגם!!! הגם וגם הזה מאפשר לשבט דן להיות ה"מאסף לכל המחנות" זה שבט דן הוא מאסף לכל המחנות ומכיל כל אחד עם משוגותיו זה מה שעושה אותו השבט הכי גדול... גוש דן!!!

אז למעשה מה אני רוצה??? מה אני בא בטענות למי שרוצה להיות גם וגם... הרי כל יהודי קלאסי וממוצע שנכתב בספרם של בינוניים... זה אומר שהוא חי במהלך של גם וגם???

אז זהו שלא!!!! לא הבנת... אני לא מדבר על זה... אני לא מדבר על **הבינוני** הקלאסי... אני לא מדבר על הבן התם והשאינו יודע לשאול שנכתב בספרם של בינוניים... זה בסדר גמור... כולנו בחזקת בינוניים...

לא!!! אני מדבר פה על אנשים **עם שאיפות ומעוף!!!!** מדובר פה באנשים שלא מוכנים להתפשר על משהו כזה בערך... חצי חצי כזה... מיועדיו מתעקש שהכל יהיה מושלם... אבל לא סתם מושלם אלא- גם וגם!!! שתיבין: אותו אחד שהתקשר אלי ורוצה מסלול גם רטוב... גם למטיבי לכת... גם מתאים למשפחות וגם נגיש... הוא לא מהסוג הבינוני... ממש לא!!! היית צריך לשמוע אותו... הוא רצה ללכת על הטופ שבטופ!!! הוא רוצה את שיא המושלם... אבל גם וגם!!! שגם זה יהיה מושלם וגם זה יהיה מושלם... וזה!!! זה בלתי אפשרי...

זה הטרנד החדש שיש היום... מגיעה בת סמינר ובעיניים בורקות היא רוצה להקים בית של תורה... בעל ששקוע בלימוד... היא לא מוכנה להתפשר... היא רוצה את שיא הרוממות!!! אבל תוך כדי דיבור היא רוצה חיי נהנתנות וחול"ל והנאות וביילויים... וגם את זה עד הסוף!!!!

היא רוצה שלימות גם ברוחניות וגם בגשמיות!!! וזה צריך לדעת ש... שזה לא שייך... שתיבין: אם תגיע בת סמינר כנועה ותגיד בראש מורכן מצטערת... אני לא מושלמת... אני חושבת שאני לא ראויה להיות אשת בן תורה... מה אעשה שיש לי משיכה לנהנתנות... אין בעיה... היהדות מכילה בינוניות!!! יש ביהדות מקום ליהודי הבינוני... זה בסדר גמור!!!

הבעיה מתחילה ממי שלא מוכן לפשרות... הוא רוצה גם להיות אברך כולל רציני וגם לחיות ברמת חיים של קרייריסט... זה לא הולך ביחד...

הההלו... אל תעשו שקר בעצמכם... אי אפשר לצפות לשלימות של גם וגם... בא נגיד שאפשר חצי חצי... אבל שלם ושלם אי אפשר... אם אתה רוצה שלימות בחומריות אתה צריך לוותר על שלימות רוחנית... ואם אתה רוצה שלימות רוחנית זה כרוך בויתור על שלימות חומרנית... שתיבין: יש הרבה מאוד אנשים שלא עשו מעשה זמרי וממילא הם גם לא מבקשים שכר כפנחס... זה בסדר גמור... איפה מתחילה הבעיה??? בעושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס!!! הוא לא מתפשר על פחות ממעשה זמרי ומאידך הוא גם לא מתפשר על שכר פחות מכפנחס... זה לא!!! זה לא הגון... זה לא נכון...

אז מה כן??? תכל'ס... וכי אתם רוצים להוריד את השאיפות שלנו???

שגם יהיה נוף פנורמי וגם יהיה קומה ראשונה שלא נצטרך לטפס מדרגות... וברוך קודשי אני יודע שמי שרצה **גם וגם** נאלץ לסיים את בין הזמנים באכזבה עמוקה ובינוני... כולנו איכשהו מוצאים את עצמנו במקום הזה... פחות או יותר...

ואם אכן ככה... אז בא... בא נתאם כעת ציפיות... בדיוק בשביל זה חודש אלול כעת לפנינו!!!! ומעכשיו יש לנו ארבעים יום לגבש החלטה **לקראת!!!** לקראת היום הקדוש ביותר שנקרא יום כיפור...

שאל מה קורה??? שאז מגיע הרגע הגדול שהכהן גדול עומד מול שני השעירים ששניהם שוים במראה ובקומה ובדמים... אחד לה' ואחד לעזאזל... **וצריך לבחור ביניהם!!!** אין אפשרות לבחור גם וגם...

רגע... בעצם למה לא??? אולי גם וגם? גם השעיר לה' וגם השעיר לעזאזל... ששניהם יהיו טעונים הזאה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב??? לא!!! **אין גם וגם...** רק השעיר לה' יזכה להיכנס לפני ולפניהם... ואילו השעיר לעזאזל? הוא יזכה במקום זה לטיול... מה??? טיול??? למה רק הוא??? אולי גם וגם... גם השעיר לה' וגם השעיר לעזאזל... ששניהם יקבלו אישור לצאת לטיול במדבר יהודה בסוף זמן אלול??? לא!!! אין גם וגם!!! השעיר לה' יכנס לפני ולפניהם ורק הוא... ואילו השעיר לעזאזל ילך לעזאזל ורק הוא ילך לשם... אין גם וגם!!!

וכעת יש לך ארבעים יום לקבל החלטה במי אתה בוחר... האם בשעיר לה' ולוותר על השעיר לעזאזל... או לוותר על השעיר לה'...

ואת המסר הזה אנחנו צריכים להתחיל לטפס ולהפנים כבר בתחילת חודש אלול... כדי שעד יום כיפור זה יכנס לראש... שנפנים שאין דברי תורה מתקיימים במי שמרפה עצמו עליהם... נכון... ה' מפנק... בסופו של דבר אחרי יום כיפור פתאום יש הפתעות... פתאום ה' קורא לנו לצימר על חשבוננו... צילא דמהימנותא זה צימר משולחן גבוה... פתאום מתברר שהעשר סוכות מירושלים ועד הצוק משמשים לא רק את השעיר לעזאזל אלא גם את אלו שהתכפרו בשעיר לה'... כן... ה' מזמין אותנו לשמחת בית השואבה... הופעה על חשבוננו... אבל אנחנו מצידנו ביום כיפור התנתקנו לגמרי... הבענו נכונות ללכת על עבודת ה' לא בדרך של גם וגם אלא עד הסוף... וחייבים לגשת ככה ורק ככה זה קורה!!!!

זה אחד ההבדלים המהותיים בין הדורות הקודמים לדור שלנו...

הנכונות לוותר!!! הנכונות ללכת בדרך ה' גם במחיר של ויתורים!! וכל זמן שאנחנו מתעקשים לרקוד על שתי החתונות ולרצות גם וגם... גם לבנות בית של תורה מרומם וגם לחיות חיי נהנתנות זה לא הולך...

עד כאן ברור??? הופנס המסר??? שאי אפשר גם וגם???

אבל!!! בא נהיה כנים... סו"ס ה"גם וגם" הזה הוא למעשה עוגן ההצלה שלנו... שהרי סו"ס יש מאוד קצת צדיקים גמורים שהולכים עם עבודת ה' עד הסוף... ובאותה מידה יש גם מאוד קצת רשעים

כח היחיד הנלמד מעיר הנידחת...

מעשה שהיה בעיר גדולה... באו כמה רשעים והסיתו והדיחו יושבי העיר לעבוד ע"ז... ואכן כל אנשי העיר מקטנם ועד גדולם השליכו את ה' מאחרי גיוסם והלכו לעשות את העבירה החמורה שבתורה... השתחוו וזבחו לעבודה זרה... והנה הגיע יום פקודה ודרשו וחקרו היטב והתברר שאכן נעשתה הנבלה הזאת בישראל כל העיר נתחייבה מיתת סייף למקום!!!! יקוב הדין את ההר: צריך כעת להכחיד עיר שלימה!!!! אנשים ונשים זקנים וטף... כמה שזה כואב... זו דינה של עיר הנידחת!!! אין אף אחד שיכול להציל אותה מדין קשה זהה!!!!

והנה... לפתע פתאום: מהפך!!!! בבת אחת נקרע גזר הדין!!! העיר בבת אחת נפטרה מגזר הדין... וכל תושבי העיר קיבלו את חייהם במתנה... מה קרה?? מי הוא זה שפטר את העיר מעונש נורא שכזה?? אל תשאל... אי שם... בקצה העיר... באחת היחידות של ה-30 מ"ר בפאתי העיר... בכניסה השלישית... בקומה הרביעית מצד שמאל... יש שם איזה משפחה פשוטה שמעולם לא ידענו על קיומה ש... ש... שנמצא אצלם בדלת לא פחות ולא יותר מ 2 ז 2 ה!!!!

ככה?? מזוהה אחת פוטרת עיר שלימה!!!!!! ו... ולמה היא באמת פוטרת? כי מזוהה אחת בלבד!!!! יש בה כח זכות להחיות עיר שלימה!!!!

וזו הסיבה שעיר הנידחת זו אחת משלושת הפרשיות שעליהם נאמר: "לא היה ולא עתיד להיות" ולמה נכתבה?? דרוש וקבל שכר... למה לא יכול להיות?? כי תמיד... בכל עיר... ולו החוטאת ביותר... תמיד ימצא אותו יחיד שיש לו איזה מזוזה בבית שהיא בטח תציל את כל העיר... לכן תכל'ס... מעולם לא קרה בפועל עיר הנידחת... דא עקא, שאמנם הודות לאותו יחיד עיר הנידחת באמת לא היתה ולא עתידה להיות, אבל למרבה האבסורד אותו יחיד מתעקש שלא להכיר בכוחו... הוא ממשיך להרגיש לא שווה... ממשיך לא להאמין שבכוח תורתו ועבודת ה' שלו להציל את כל העיר...

ולכן בכל זאת נכתבה פרשת עיר הנידחת... אם לא בשביל שננהג כך למעשה... אבל לכל הפחות שאותו אחד שנאלץ לעמוד להיוותר לבדו ולעמוד יחיד... שיזכור וישנן לעצמו אל תזלזל במצוה... אל תזלזל בכח של יחיד... גם אם אתה לבד... אי שם מוקף בכל מיני אנשים שלא יודעים להעריך מה אתה עושה... אבל זכור גם תזכור שכח של מצוה אחת יכולה להציל עיר שלימה... ואם מצוה אחת יש לה כח להחיות עיר שלימה... אז כ"ש וכ"ש שיש לה כח להחיות אותך בעצמך... אז גם אם היה מה שהיה בחודש אב... אל תחוש... אפילו התחזקות במצוה אחת יש לה לבדה כח להוות קרש מקפצה שתחזיר אותך לפסים לקראת חודש אלול הקרב ובא... בהצלחה!!!! ועוד מילה אחת אחרונה: גם אם יש כמה רשעים בודדים להסית ולהדיח ולהחריב עיר שלימה... מספיק צדיק אחד בסדום שיציל אותה מן ההפיכה... תאמין בכח היחיד שבך...

התעוררתי להרגש מעניין: מאז שהתחתנתי הסתפקתי לעבור פעמיים דירה!!! ושמתי לב למין תחושה מעניינת... שבאותם פעמיים שעברתי דירה... אחרי שסו"ס עברתי והתאקלמתי במקום החדש ואני ב"ה מרוצה ושמוח במקום החדש... מטבע הדברים יום אחד יצא לי לעבור ליד הבית הישן שהייתי גר בו... ואז כצפוי... אני פוגש שם את הדמויות המוכרות עם הפוזות הקבועות... הנה זה עם המיצובושי... הוא עדיין מוציא את הדברים מהאוטו ומסדר אותם בחזרה... והנה הזקן שיושב שם בספסל ומאכיל את החתולים... והנה ר' יענקל חוזר מהעבודה כמו כל יום בשעה ארבע... ואז מגיעה מין תחושה כזו של חצי חמלה כזה... מסכנים... הם עדיין נשארו תקועים פה בבוועה הזו... אני כבר המשכתי הלאה והם נשארו פה עם אותם פוזות... אותם הרגלים... חושבים שהעולם מתחיל ונגמר ברחוב הזה... האם התחושות האלו מוכרות לך

במקרה???

אני חושב שכל אחד שעשה איזשהו צעד בחיים מרגיש את זה... אם זה בחור שפעם למד בישיבה אחת ואח"כ הוא החליט להמשיך הלאה ולעבור לישיבה אחרת... (או שהוא עלה לישיבה גדולה) ואז כשהוא חוזר לביקור בישיבה הקודמת ורואה את אותם פרצופים עם אותם דפוסים התנהגות... הוא קצת... קצת בז להם... אוה... נשאתם פה?? תקועים באותו מקום?? ההלו... תמשיכו... יש עולם מחוץ לקופסא הזו... אני המשכתי הלאה...

אגב: למה אני נזכר בזה עכשיו?? כי אני גר בחיפה... ומידי שנה בחודש אב מגיעים לחיפה קייטנים וחלק מהם אנשים קבועים ומוכרים שמגיעים מידי שנה לחיפה... ניסיתי להיכנס לראש שלהם מה הם חושבים עלי... אני המקומי... שהם כבר הספיקו להכיר אותי בתור עוד איזה עמוד החשמל שתקוע בחיפה... חשבתי לעצמי בנחיתות... בטח הוא חושב עלי... אה... הנה שוב פעם הצפוני הזה עם הטיטו... כן... כבר שנה שעברה ראיתי אותו יושב שם מקדימה עם הסידור הכחול ועם הטיטו... והוא עדיין נשאר שם תקוע באותו מקום!!!! אני משנה שעברה ועד עכשיו הספקתי לחזור לירושלים... לעשות שיפוץ... לבנות יחידה... וגם להשכיר אותה ואילו הוא נשאר שם באותו מקום עם הטיטו... האם האם חושבים עלי ככה?? אני לא יודע... אבל מה שבטוח... אני ככה חושב כשאני מגיע לצפת...

עכשיו: האם המחשבה הזו נכונה?? האם הזלזול הזה נכון??

לא!!!! ולמה לא??? כי יש לי הוכחה הכי פשוטה שלא!!!! תנחש מהי ההוכחה???

כי עכשיו!! איפה שאני מתגורר כעת... האם אני מסוגל להפנים שגם כעת אני נמצא בתוך בועה?? הרי אם בעוד עשר שנים אם אני שוב אשתדרג ואעבור דירה... כשאני אחזור לכאן לקחת מכתבים אני שוב אסתכל על המקום הזה שהייתי חי בתוך בועה?? נכון?? אז האם אני מסוגל כבר עכשיו להפנים שגם עכשיו... כשאני עדיין גר פה... אני חי בתוך בועה?? לא!!! אם תשים לב לאוויר

רק במבט לאחור אנחנו יודעים להסתכל בשיויון נפש ובזלזול על העבר ולהבין שאז!! אז הייתי בתוך בועה ואילו עכשיו יש לי ראש גדול... כשהייתי בישיבה גדולה ובאתי לבקר בישיבה קטנה ידעתי לומר שבישיבה קטנה חיים בתוך בועה... כשהתחתנתי ידעתי להצביע על חיי הישיבה גדולה שזה לחיות בתוך בועה וכן הלאה וכן הלאה... אבל עכשיו?? עכשיו משום מה אני חי את החיים האמיתיים... עד... עד שכמובן עברתי דירה... ואז הבנתי שעד כה הייתי בבוועה... אני תמיד נזכר להבין את זה רק ברגע שאחרי... אז תחשוב שיום אחד... בעוד 240 שנה אנחנו נמצא את עצמנו שם למעלה... ושם אנחנו בטוח בטוח נסתכל על כל רגע בחיים שלנו איך שהם היו "כצל עובר כרוח נושבת וכאבק פורח וכחלום יעוף..." ורק!!!! רק ואתה הוא מלך קל חי וקיים!!! נו... אז האם אני מוכן קצת ללמוד לקח מהעבר העשיר שכבר הספקתי לצבור ולהבין שגם עכשיו אני חי בתוך בועה... ו... ודי לקחת ללב... די לעשות עסק מכל שטות... די להיכנס לזוטות... שאבין שאני אורח כאן ולהשקיע רק ב"ואתה הוא מלך קל חי וקיים"!!!!

הוי... כמה שעות שרפתי בישיבה על נייעס פנימי... בויכוחים הפנימיים בין הקיבוץ לבני השיעורים... ומי הבחור מספר אחד בישיבה ומי מספר 14... הוי כמה חבל ששרפתי על זה זמן... הרי שבוע לפני החתונה נפל לי הפלאפון למים ונמחקו לי כל האנשי קשר ומאז איבדתי קשר עין עם כל החברים מהעבר... (ואגב: יום אחד כולם נמחקים האנשי קשר מהעבר... אם זה בגלל שהפלאפון נפל למים או בגלל שאתה בעצמך נורקת למים של החיים השוטפים) אבל!! באותה מידה ישנם דברים שאני כ"כ שמח שעשיתי בישיבה... כל מסכת נוספת שרכשתי... כל שעה נוספת שניצלתי... כמה היה כדאי... איזה נכסים נצחיים זכיתי לקנות מזה... וכל מה שנותר לי כעת זה לעשות את ההיקש ולהבין שאת אותם תחושות אני נרגיש בייחס לעכשיו!!!! בייחס לכל מיני דברים שכיום אנחנו עושים מהם עסק... ויום יבא ונאכל את הלב... חבל על כל דקה שלקחתי ללב... חבל על כל דקה שבזבזתי על "יום קטנות..." כדברי חז"ל: "מי בז ליום קטנות..." מי גרם להם לתלמידי חכמים שיתבזזו שולחנם לעתיד לבא?? קטנות שהיה בהם... על שהם עשו עסק מדקדוקי עניות... שהם לקחו ללב עוד מאה שקל יותר או פחות במחירי הרב קו או החד פעמי... שבמוקדם או במאוחר אתה מבין שהרבש"ע סידר אותך בכל מצב ואילו את השעות שבזבזנו בגלל זה... הרי את זה לא ניתן להשיב... נפנים שאנחנו כעת בבוועה... והחכמה הגדולה היא להוציא את הראש מהבוועה תוך כדי שאתה נמצא בתוך הבועה בעצמה...